

Socialdemocràcia i Progrés
d'Andorra

COMUNICAT DE PREMSA

Un acord d'associació d'Andorra amb Europa és la bona opció per garantir el futur del nostre país

El dimecres passat, 1 d'octubre del 2014, va aparèixer a la premsa una filtració interessada, per part d'alguna entitat bancària, de l'Informe que l'Associació de Bancs Andorrans (ABA) va encomanar a la firma consultora internacional KPMG, i que no havia pas fet arribar al Consell General ni a les forces polítiques i socials del país.

La filtració, ben orquestrada, ha anat acompanyada d'editorials i articles d'opinió emprant, una altra vegada, la por com a arma llancívola contra el progrés d'Andorra.

Les opinions expressades fins avui pretenen donar per assentades i demostrades qüestions i situacions que l'informe encomanat per la banca l'estiu passat només esmenta emprant el condicional

S'acosten les eleccions generals i el sector de la banca que l'any 2010 va desfermar una campanya d'intoxicació contra el Govern perquè havia iniciat la negociació d'un acord monetari amb la Unió Europea torna a manifestar la seva voluntat d'interferir en la política d'Andorra.

En aquestes condicions Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra considera:

1) L'informe de KPMG és precipitat i tendencios. És un informe orientat a defensar l'estatus quo dels privilegiats.

El treball de l'empresa consultora internacional KPMG s'ha dut a terme durant el mes d'agost i s'ha centrat en comentar uns escenaris ja analitzats –amb molt més rigor, val a dir-ho– per la Comissió Europea en la seva comunicació del 20 de novembre del 2012.

L'informe de KPMG es lleuger i superficial. En moltes de les seves pàgines es limita a reproduir, sense reconèixer-ho explícitament, (és el cas del quadre de l'anàlisi DAFO: debilitats, amenaces, fortaleses, oportunitats) l'informe encarregat al professor de l'IESE (Universitat de Navarra) Víctor Pou l'any 2013 per Crèdit Andorrà. Un informe que analitzava en positiu l'evolució del procés d'acostament d'Andorra a la Unió Europea.

L'informe de KPMG és només en negatiu. S'esforça a posar l'accent en els riscos i les amenaces, passant de puntetes sobre les enormes

oportunitats que s'obriran pels joves, pels professionals i per a les empreses d'Andorra.

L'informe KPMG està centrat en subratllar hipòtesis negatives però sempre en condicional:

"... podría amenazar..."; "... podrían exigir..."; "... puede tener..." (pàg. 6)

"... podría llevar..."; "... pueda comprometer..."; "... esto comportaría..."; "... podría llevar..." (pàg. 7)

Hipòtesis totes elles negatives que comportarien "... tensiones de liquidez y reducción del volumen gestionado, con la consiguiente caída de ingresos, y potencial efecto de reducción de la financiación empresarial y pública y reducción en el empleo en Andorra."

Si ens haguéssim de creure tan negres prediccions arribaríem a la conclusió que s'acosta l'apocalipsi.

Però no podem perdre de vista que, amb aquest negatiu informe, torna la política de la por en gairebé idèntics termes que quan Jaume Bartumeu negociava des del Govern (novembre 2010-gener 2011) l'Acord Monetari. També aleshores la mateixa branca de la banca andorrana va fer circular els mateixos negres presagis que ara fan rebrotar.

No volen tocar res. No volen canviar res. Volen seguir fent el que millor els convingui, sense gaires controls, encara que vagi en contra de l'interès general.

2) Nosaltres vam encetar el camí cap a la negociació d'un acord d'associació.

El 5 de maig del 2010 el govern que encapçalava Jaume Bartumeu va adreçar a la Comissió Europea un document informal de reflexió (un "non paper" en el llenguatge diplomàtic internacional) en el qual s'exposaven les raons per a un nou acord.

En aquell document, la redacció del qual fou dirigida per l'aleshores cap de Govern Jaume Bartumeu, es deia:

"Andorra, situada en el continent europeu, vol ara participar de forma adequada en els processos moderns i inevitables de globalització. En aquesta línia i d'ençà l'any 1989, va escollir l'apropament a l'Europa Comunitària com la via més idònia per internacionalitzar la seva economia sense renunciar als trets característics de les valls. És per això que el 1990, es va signar el primer acord amb la Comunitat Europea, que situa Andorra en la Unió Duanera comunitària, exclosos els productes agrícoles. Més endavant el Protocol veterinari signat el 1997 i l'Acord de Cooperació del 2004, encara per desenvolupar en el marc de la realitat jurídica i econòmica andorrana, confirmaven aquesta orientació.

Andorra utilitza l'euro com la seva moneda nacional de facto i va iniciar el 2004 converses per a establir amb la UE i el Banc Central Europeu (BCE) un acord monetari (signat el 30 de juny del 2011 i entrat en vigor l'1 d'abril del 2012). D'altra banda, Andorra, a iniciativa de la UE, va signar un acord que preveu mesures equivalents a les de la directiva europea sobre Fiscalitat de l'Estalvi el 2004 i ha fet un esforç notable en els darrers mesos per sortir de les llistes de les anomenades jurisdiccions no cooperants en matèria de fiscalitat internacional.

Paral·lelament ha modificat la seva legislació interna de manera que el nou tarannà en matèria de cooperació i transparència fiscal s'ha pogut concretar amb la signatura de vint-i-un acords d'intercanvi d'informació amb països com França, Espanya, Bèlgica, Països Baixos, Portugal, Dinamarca, Suècia, Finlàndia i Àustria, entre altres. Això ha permès que, des del 25 de febrer del 2010, Andorra ja no figuri en la llista grisa de l'OCDE.

En aquesta perspectiva el Govern vol donar una nova orientació general a les relacions amb la UE ara que Andorra està desenvolupant una activitat internacional intensa i que la mateixa UE veu completat el seu propi procés de reforma amb l'entrada en vigor, des del primer de desembre del 2009, del Tractat de Lisboa. Precisament aquest Tractat preveu de forma explícita la possibilitat d'acords específics d'associació amb els països inserits –com ara Andorra– en territori de la Unió.

És en moment de crisi –i de replantejament a escala internacional de les relacions bilaterals i de de les relacions multilaterals– quan es pot obrir una finestra d'oportunitat tant en la UE com a Andorra per tal d'explorar noves vies que, aprofitant la culminació de les reformes internes de la UE i la nova dinàmica interna d'Andorra, puguin concretar-se en un marc de relacions més ambiciós i més d'acord amb un apropament específic i més intens al mercat que ens envolta: el mercat intern comunitari."

El que el govern de Jaume Bartumeu proposava a Brussel·les el maig del 2010 era establir un acord "**ad hoc**" i per això es deia ben clarament el següent:

"L'acord polític que Andorra demana consisteix en l'ampliació de les actuals relacions per a permetre suprimir les fronteres amb la Unió pel que fa al control de mercaderies i augmentar el grau d'integració econòmica [...] Una possible integració progressiva en el mercat interior comunitari [...] Un tractament *ad hoc* de certs aspectes de les llibertats de circulació i d'establiment, atès que una aplicació automàtica del cabal comunitari podria comportar conseqüències molt problemàtiques en un microestat [...] Anar més enllà en el procés gradual d'associació.

Es planteja un nou acord aollint-se a la Declaració 3 de l'article 8 del Tractat de la Unió Europea (Tractat de Lisboa), que diu així:

"La Unió desenvoluparà amb els països veïns relacions preferents, amb l'objectiu d'establir un espai de prosperitat i de bon veïnatge basat en els valors de la Unió i caracteritzat per

unes relacions estretes i pacífiques basades en la cooperació. A efectes de l'apartat anterior, la Unió podrà celebrar acords específics amb els esmentats països. La Unió tindrà en compte la situació particular dels països de petita dimensió territorial que mantinguin amb ella relacions específiques de proximitat."

La resposta de la Unió Europea a la nostra iniciativa per a la participació en el Mercat Interior Europeu fou favorable.

En la seva comunicació del 20 de novembre del 2012 la Comissió Europea es manifestava disposada a encarar unes negociacions amb Andorra, amb San Marino i amb Mònaco.

Recordem també que el novembre del 2013, la Comissió Europea i el Servei Europeu d'Acció Exteriors van lliurar un informe al Consell Europeu (reunió dels governs dels estats membres de la Unió Europea) en què recomanaven l'opció d'un acord d'associació com la més viable de les dues opcions que s'havien considerat. (L'altra opció era l'entrada en l'anomenat Espai Econòmic Europeu.)

3) **La Unió Europea és respectuosa de la sobirania andorrana i no té cap voluntat d'ensorrar el nostre país.**

La campanya de la por iniciada pels adeptes de no tocar res, de no fer res i d'entonar aquella pregària del "... virgencita que me quede como estoy..." està plena de falsedats. La Unió Europea no vol trencar ni ensorrar l'economia andorrana.

- a) Aquesta voluntat positiva està clarament assentada en les conclusions de la Comunicació de la Comissió al Parlament Europeu, al Consell, al Comitè Econòmic i Social Europeu i al Comitè de les Regions de data 20 de novembre del 2012. En aquelles conclusions es diu ben clar que "**... tot acord hauria de tenir en compte les característiques específiques i les identitats particulars** (en negreta en el text original) dels petits països, en consonància amb la Declaració relativa a l'article 8 del Tractat de la Unió Europea. Per a protegir aquests principis podria ser necessari oferir als petits països períodes transitoris i/o clàusules de salvaguarda."
- b) El desembre del 2012 el Consell de la Unió Europea va recollir la comunicació de la Comissió Europea i en les conclusions de la seva reunió refermava que calia tenir "... en compte la situació particular de cadascun dels tres països (Andorra, Mònaco i San Marino) en la línia de la Declaració sobre l'article 8 del Tractat de la Unió Europea."
- c) L'informe del 18 de novembre del 2013 de la Comissió Europea assenyala com a principi essencial que ha de servir de base per a la negociació de tot acord d'associació la qüestió de les especificitats andorranes i ho escriu així:
"Les conclusions del Consell de desembre del 2012 indiquen que l'anàlisi de les dues opcions per la Comissió ha de tenir en

compte les especificitats dels països de petita dimensió territorial. En aquest cas, cal tenir present de manera especialment la seva petita superfície i la seva feble població, els seus lligams estrets amb els països veïns i les seves característiques polítiques i econòmiques.

És igualment important de recordar que l'article 8 del tractat sobre la Unió Europea afirma que l'UE "desenvolupa amb els països del seu veïnatge relacions privilegiades en vistes a establir un espai de prosperitat i de bon veïnatge, fonamentat sobre els valors de la Unió i caracteritzats per relacions estretes i pacífiques que s'assenten en la cooperació."

La declaració núm. 3 a l'article 8 disposa que: "La Unió prendria en compte la situació particular dels països de petita dimensió territorial que mantenen amb ella relacions específiques de proximitat."

Aquestes tres declaracions –clares i reiterades– de les institucions europees desmenteixen les insinuacions recollides en l'informe encomanat per l'Associació de Bancs Andorrans.

Durant aquesta legislatura el conseller general Jaume Bartumeu s'ha reunit periòdicament a Brussel·les amb el Sr. Gianluca Grippa, cap d'Unitat dels Estats d'Europa occidental no membres de la Unió Europea, al Servei Europeu d'Acció Exterior.

Les reunions, mantingudes el 30 de maig del 2012, el 16 de juliol del 2013 i el 4 de març del 2014, tenien l'objectiu de fer un seguiment de l'evolució del procés d'acostament d'Andorra al mercat interior europeu, després de la petició formulada l'any 2010.

En totes aquestes reunions hem pogut comprovar que el Servei Europeu d'Acció Exterior de la Unió Europea manté una posició favorable a Andorra i admet la gradualitat necessària en el procés d'acostament.

En definitiva, la nostra proposta és continuar avançant cap a una associació positiva. Un acord **ad hoc** que té en compte la proximitat específica, l'anomenat veïnatge "interior".

El procés que ens hi haurà de portar permetrà la modulació dels capítols a negociar, adaptant-los a les característiques geogràfiques i econòmiques d'Andorra. Un procés amb una forta temporalitat, que serà gradual i, si convé, amb l'excepcionalitat necessària per portar-lo a terme.

Les fórmules que s'empraran hauran de permetre assegurar la sostenibilitat d'Andorra per ajudar i no pas per condemnar el teixit productiu del país.

En aquesta línia i reunint aquestes condicions l'acord marc d'associació serà positiu perquè podrem oferir als nostres joves un marc de possibilitats de desenvolupament professional i personal progressiu i ampli amb la finalitat que

tinguin garantit un lloc de treball a Andorra i també que puguin trobar feina arreu de l'Europa comunitària. Un marc adequat al nivell de formació que tenen.

Els treballadors assalariats i els empresaris també obtindran un estatut més favorable en les seves relacions laborals i mercantils amb Europa, en un entorn de seguretat jurídica.

L'alternativa es torna a situar doncs entre el camí del futur i de l'economia competitiva o el de la marxa enrere cap al tancament, intentant ressuscitar una Andorra al servei d'una minoria, dels interessos creats.

A SDP DEFENSEM EL CAMÍ DEL FUTUR

Andorra la Vella, 5 d'octubre del 2014